

”Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?”

Det är den stora frågan!

Jag har under veckan jobbat med den frågan och stött och blött den med folk runt mig. Så om ni finner något guldkorn i denna predikan kan det mycket väl komma från min vän Lukas Lundman eller min morfar Ruben Forsman som är en predikant vars fotknölar jag bara kan hoppas nå.

Frågan var alltså ”Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?” Svaret kan överraska oss. Vi kommer gräva i den frågan idag utifrån skildringen om Jesus och den unge rike mannen som vi hittar i Luk 18:18-26, Mark 10:17-25 och Matt 19:16-24.

Det är den sistnämnda texten som vi utgår ifrån idag.

I texten möter Jesus en ung man som åstadkommit mycket och som också har stora tillgångar. Den unga mannen är dock inte nöjd, utan vill också ha det eviga livet i sin samling av goda investeringar.

Matt 19:16-24

16 En man kom fram till Jesus och frågade: "Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?"

17 Jesus sade till honom: "Varför frågar du mig om det goda? En är den Gode, och vill du gå in i livet, så håll buden."

18 Han frågade honom: "Vilka?" Jesus svarade: "Du skall inte mörda, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt,

19 Hedra din far och mor och Du skall älska din nästa som dig själv."

20 Då sade den unge mannen till Jesus: "Allt detta har jag hållit. Vad är det mer som fattas?"

21 Jesus svarade: "Vill du vara fullkomlig, gå och sälj vad du äger och ge åt de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen. Och kom sedan och följ mig."

22 När den unge mannen hörde detta, gick han bedrövad sin väg, ty han ägde mycket.

23 Jesus sade till sina lärjungar: "Amen säger jag er: det är svårt för en rik att komma in i himmelriket.

24 Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett synålsöga än för en rik att komma in i Guds rike."

Den här texten har jag funderat över många gånger.

Den unge mannen var ju, om man ska tro hans egen utsaga, en man som följde lagen och ville leva efter Guds vilja.

Varför säger då Jesus, när mannen bedrövad lomma bort, att det är omöjligt för en rik människa att komma in i himlen?

Det står att den unge mannen ägde mycket.

Jag tänker mig att han ägdes av mycket.

Hängde ni med på den vändningen?

Det är svårt för oss att ha mycket utan att vi också placerar vårt hjärta i det vi samlat på oss.

Jag brukar säga att där man lägger sina pengar, sin tid och sitt tal, där har man också sitt hjärta.

Det vi investerar oss i blir också det vi definierar oss själva utifrån och värnar om och.

Jag tror att den här rike unge mannen hade investerat sig i det han ägde till den grad att det var omöjligt för honom att lämna det ifrån sig och följa Jesus.

Det kan också vara så att mannens inställning till frälsningen behövde korrigeras.

Han frågar Jesus vad han ska GÖRA för att få evigt liv?

Denne unge ansedde och rike man gjorde frälsningsfrågan till en religiös affärsfråga.

Han ville genom någon svår och god gärning vinna evigt liv.

Mannen tänkte sig alltså att han kunde vinna frälsning genom något han själv klarade av att göra.

Men det är omöjligt att köpa evigt liv med goda gärningar.

Svaret han får är något han inte kan tänka sig göra.

Jesus ber honom att byta en tillfällig skatt mot en som är evig och bestående.

Mannen hade sin trygghet i sin rikedom, men den gav honom varken lycka eller frälsning.

Jesus uppmanar ju sina lärjungar att lämna allt och följa honom.

På det sättet blir lärjungarna beroende av Jesus, vilket nog inte är så tokigt.

Den unge mannen klarade sig bra inför budens krav.

Men han hade inte upplevt kärleksbudets krav, det bud som ger Gud äganderätten till allt vad han förfogade över.

Har allt lämnats åt Gud är vi inte längre ägare av något vi själva förvärvat, utan förvaltare av det Gud ger oss.

Jag tänker mig att det inte är en slump att väckelser främst bryter fram där social och materiel fattigdom råder.

Den som bara kan finna sin trygghet hos Gud har lättare att investera det lilla man har i

lärjungaskapet.

Vår rikedom och vårt välstånd gör det allt för lätt för oss att investera i annat än vår relation till Gud.

För kristna som är rika är det en kontinuerlig utmaning att hålla fokus på Jesus och Gud som första prioritet och mål i livet.

Investerar vi i annat mer än Gud upphör Gud att vara vårt mål och vi tappar skärpa i lärjungaskapet, den smala vägen som vi som lärjungar ska vandra på blir svår att urskilja i myllret av prioriteringar.

En fråga vi kan ställa oss är:

Vad bygger jag mitt liv på?

Matt 7:24

24 Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund.

25 Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund.

26 Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand.

27 Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade och raset blev stort.

Det som du investerar mest i, utgör den grund du står på.

Hur mycket böcker, TV-program och articklar finns det inte om hur man blir en lyckad och lycklig människa.

Råden från ”lyckade livs-coacher” haglar.

Så får du högre lön, vitare tänder, stramare hud, bättre relationer, lyckade barn osv...

Vi kan investera oss i mycket:

Vänskapsrelationer.

Kärleksrelationer.

Personlig utveckling.

Karriär.

Utseende.

Familj.

Hälsa osv...

Vad vi investerar i påverkar också hur vi ser på vårt eget värde.

Det är lätt att mäta sitt värde i:

Resultat presterade i skolan eller på jobbet.

Det egna utseendet.

Antalet vänner eller hur flitigt man engagerar sig i föreningslivet.

Det kanske inte låter så tokigt till en början.

Men bygger vi vår tillvaro på våra relationer, prestationer och förmågor kommer vi att bli besvikna den dag relationen spricker, firman går under eller hälsan sviker.

De du har överst på din prioriteringslista blir till de bärande delarna i huset som är ditt liv.

Om de bärande delarna är av ett svagt material förstörs hela huset när stormen kommer.

Om de bärande delarna utgörs av en klippa, står huset kvar oavsett hur stor stormen är.

Brädfodringen kanske blåser bort och huset ser mindre tjusigt ut., men huset går att reparera.

Bygger vi livet på den klippa som Jesus är håller det att stå på.

För om allt annat brister och rämnar står Jesus kvar med nådens enorma gåva.

Även om vi skulle klara av att vara lyckliga lyckade människor med goda relationer, god ekonomi och lyckade barn hela livet så bär det oss inte in i nästa liv, det är bara nådens gåva som kan göra det.

Syndernas förlåtelse och det eviga livet ges inte till den som lyckas bäst och är mest förtjänt av gåvan utan det ges av nåd till var och en som vill ta emot.

Den rike mannen ville följa lagen och ställde en uppriktig fråga om vad han behövde göra för att bli frälst.

Att han i den Judiska kulturens ögon var duktig och lyckad då det gällde att följa lagen hjälpte inte då han ägdes av sitt välstånd.

Att lämna allt och följa Jesus är svårt för oss som har mycket.

Så svårt att vi kan uppleva det som omöjligt.

Lärjungarna känner samma oro i matt 19 vers 25.

Matt 19:25-26

25 När lärjungarna hörde det, blev de mycket förskräckta och sade: "Vem kan då bli frälst?"

26 Jesus såg på dem och sade: "För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt."

Vår frälsning beror alltså inte på oss utan på Gud.

Ingen människa kan visa upp något hon presterat som räcker för att i egen kraft förtjäna frälsningen. Det är helt enkelt nåd.

Det finns en risk att vi som troende glömmer att vi är syndare som får kalla oss Guds barn enbart på grund av Guds nåd.

Då vi kommit en bit i helgelseprocessen och följt Jesus ett tag börjar vi lätt räkna förtjänster och tycka att vi allt är duktiga som kommit så långt i förhållande till någon annan.

Paulus varnar i filipperbrevet för att klappa sig själv på axeln i fråga om duktighet.

Fil 3:4-14

4 fast också jag kunde förlita mig på yttre ting. Ja, om någon menar att han kan förlita sig på yttre ting, så kan jag det ännu mer,

5 jag som blev omskuren på åttonde dagen och som är av Israels folk och Benjamins stam, en hebré född av hebreer, jag som i fråga om lagen var en farisé,

6 i fråga om iver en förföljare av församlingen, i fråga om rättfärdighet, den som vinnas genom lagen, en oklanderlig man.

7 Men allt det som var en vinst för mig räknar jag nu som förlust för Kristi skull.

8 Ja, jag räknar allt som förlust, därför att jag har funnit det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som avskräde för att jag skall vinna Kristus

9 och bli funnen i honom, inte med min egen rättfärdighet, den som kommer av lagen, utan med den som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron.

10 Då känner jag Kristus och kraften från hans uppståndelse och delar hans lidanden genom att bli lik honom i en död med honom,

11 i hoppet om att nå fram till uppståndelsen från de döda.

Slutmålet.

12 Inte som om jag redan har gripit det eller redan har nått det målet, men jag jagar efter att gripa

det, eftersom jag själv har blivit gripen av Kristus Jesus.

13 Bröder, jag menar inte att jag redan har gripit det, men ett gör jag: jag glömmer det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför

14 och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus.

Bygger vi vårt liv och vår frälsnings grund på egna prestationer blir det ett ostadigt bygge.

Men bygger vi på nåden i Kristus har vi fast mark under fötterna.

Det är oerhört viktigt att vi påminner oss om att det är Gud som agerar i frälsningen och ger oss en gåva vi inte kan göra oss förtjänta av.

Frälsningen kommer inte på grund av egna framgångar i helgelseprocessen.

Vi har inget som vi kan köpa vår frälsning med.

Kan vi då lugnt luta oss tillbaka och känna att allt är klart och vi inte behöver göra något?

Nej!

Den stund vi lämnar vårt liv i Jesu händer eller den dag vi döps är inte slutet på vandringen med Jesus.

Vi är som lärjungar kallade till ett livslångt vandrande med Jesus.

Den vandringen innebär en kontinuerlig helgelse och en kontinuerlig kamp för att leva ett överlåtet liv.

Paulus talar om livet som ett lopp.

En löpare behöver äta rätt, träna och ha disciplin för att behålla formen och orka hålla ut hela vägen.

Lärjungaskapet är en vandring som vi börjar den dag vi säger ja till Jesu erbjudande.

Erbjudandet är:

”Lämna allt och följ mig”

Erbjudandet gäller oss alla.

Vågar vi lämna över hela våra liv i Jesu händer?

Vad är ditt svar?

Ibland kan det vara så att vi behöver välja bort saker och ting för att behålla närheten till Jesus.

Låt oss komma ihåg att be om styrka, så att vi trots vår mänskliga svaghet kan välja Jesus först och att vi får mod att gå ut med evangeliets goda nyheter, om syndernas förlåtelse, som inte ges som lön för något vi själva presterat, utan som en gåva, det ultimata kärleksbrevet, signerat Gud, adresserat mänskligheten.

Predikan Skorpeds Baptistkyrka 20/2 2011
Av:Andreas Forsman

Som människor har vi inte vårt värde i hur högt vi tar oss på status stegen eller hur lyckade och lyckliga vi är.

Nej vi har vårt värde i att Gud genom Jesus Kristus visat att han älskar dig och mig så mycket att han gav sitt liv för oss.

Bön.